

Богъ не искаше да живѣе Авраамъ между лошите чловѣци, затова му заповѣда да *остави родната си земя* и да отиде въ друга, която той Му е избралъ. Да остави човѣкъ родната си земя е много мъчно нѣщо; защото всѣки отъ насъ обича онзи градъ и онова село, гдѣто се е родилъ, порастналъ и гдѣто живѣятъ родителитѣ и роднинитѣ му. Но Авраамъ обичаше Бога повече отъ всичко, затова нанустиж милата си земя и отиде въ онази, която му бѣ избралъ Богъ. Тя се наричаше Ханаанска земя. Авраамъ се прѣсели въ Ханаанската земя съ роднината си *Лотъ*. Ханаанската земя бѣше най-напрѣдъ неразработена. Авраамъ и Лотъ ъж разработихъ и посѣяхъ жито, за да има съ що да се хранятъ.

До това врѣме Авраамъ нѣмалъ дѣца. Веднѣжъ Богъ му се явилъ и му обѣщаль, че идущата година ще му се родѣ синъ. И н-истина, Богъ изпълнилъ обѣщанието си и Сарра добила синъ, когото кръстила *Исаакъ*. Родителитѣ на Исаака го научили още отъ малкъ да прави добри работи и да се моли на Бога. А най-много го учили да *бже послушенъ въ всичко на Бога*. Богъ много обичаль Исаака, защото му билъ послушенъ въ всичко, като баща си. Сжщо тѣй го обичали и родителитѣ му.

Единъ пжтъ Богъ искалъ да опита вѣрата на Авраама и му казалъ: *„Аврааме, вземи сина си Исаака, заведи го на планината и ми го принеси жертва“!*

*Принеси Исаака жертва!* Това показва да убнешъ Исаака, да го положишъ на единъ купъ дърва и най-послѣ да подпалишъ дървата за да се обърне тѣлото на послушния Исаака въ прахъ и пепелъ! Да убнешъ единчкото си чадо, не е лесна работа. Всѣки човѣкъ не може да направи това; но Авраамъ обичаше Бога повече отъ всичко, затова послуша гласа Му и поведе сина си Исаака къмъ планината да го *коли на Бога жертва* . . .